ÇİZGİDİYARI

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

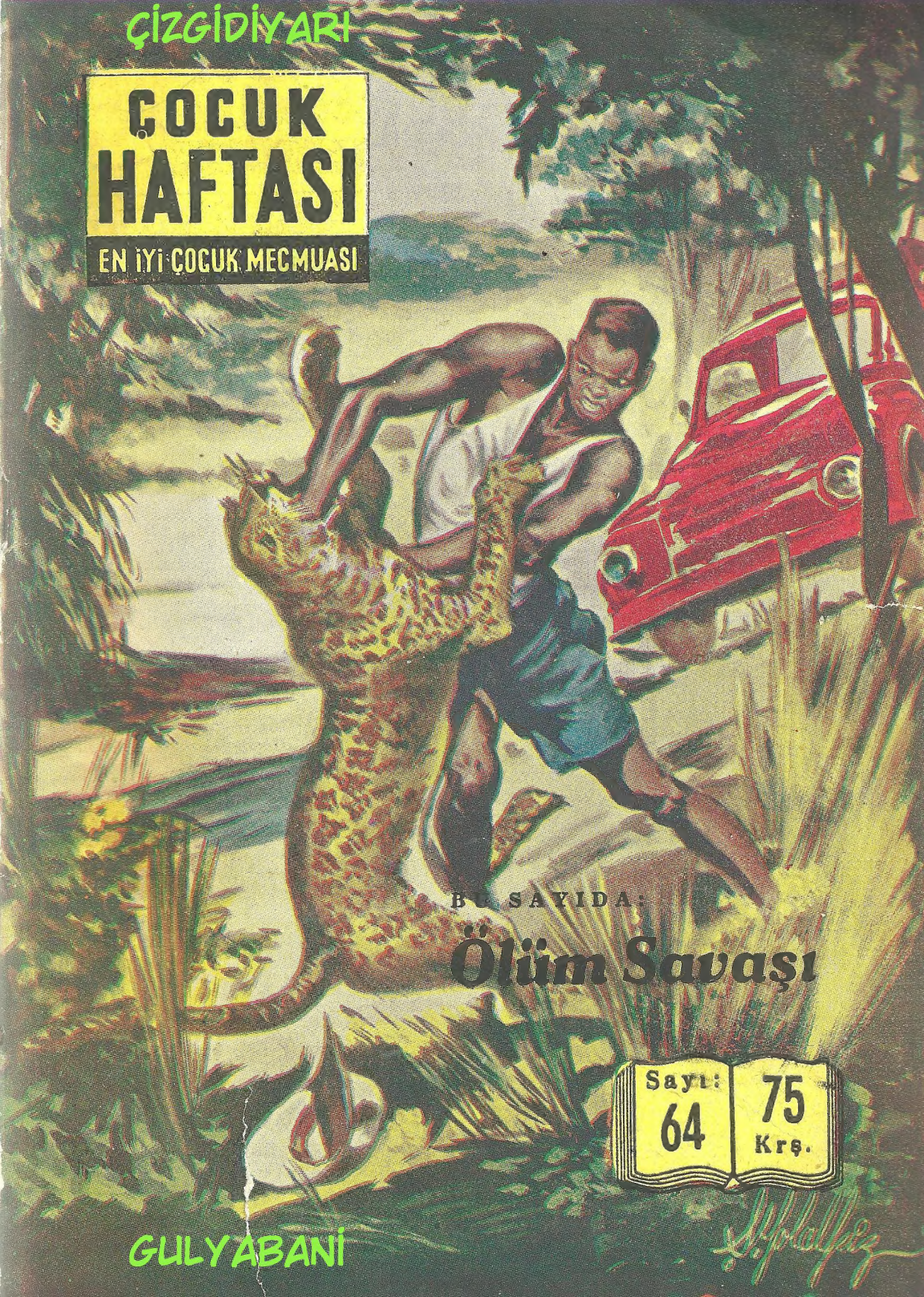

BU SAYIDA:

Ölüm Savaşı

Sayı: 64

75 Krş.

GULYABANİ

HIZIR MUMYALAR ülkesinde

Yazan H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

NASREDDİN HOCANIN RUHU TUTANKAMON'U KANDIRMAĞA ÇALIŞTIĞI SIRADA, OYA ARKADAŞLARININ BULUNDUĞU ODAYA GİRMEĞE MUVAFFAK OLMUŞTU... FAKAT ONLARI YILANLAR TARAFINDAN SARILMIŞ GÖRÜNCE ÇOK KORKTU...

SEN DELİ DİN Mİ KIZ?!

BEN SİZİ KURTARMADAN BİR YERE GİTMEM!..

ÇABUK BURADAN KAÇ OYA... YOKSA SENİ DE ÖLDÜRÜRLER!

ŞAYET, DIŞARIDA UYUKLAYAN NÖBETÇİDEN ÇALDIĞIM SU ZEHİRLİ HANÇERİ TAM KAFALARINA BATIRABİLİRSEM KURTULDUNUZ DEMEKTİR.

BUNU BECEREMEDİN Mİ HEP BİRLİKTE NALLARI DİKERİZ

GEL ŞU TEHLİKELİ OYUNDAN VAZGEÇ OYA!

OYA VAKİT KAYBETMEDEN ZEHİRLİ HANÇERİ KORKUNÇ YILANLARIN KAFALARINA SAPLAYIVERDİ. HAYVANLAR BUNU BEKLEMEDİKLERİ İÇİN NEYE UĞRADIKLARINI ŞAŞIRMIŞLARDI. HIZIR'I SARAN YARALI YILAN MÜTHİŞ DİŞİNİ ÇIKARARAK ÇÖZÜLDÜ...

YARALI YILAN, İNTİKAM ALMAK İÇİN OYA'YA DOĞRU İLERLEMEĞE BAŞLADI.. KIZIN BIÇAĞI DİĞER YILANDA SAPLI KALMIŞTI... OYA KORKU İLE GERİLERKEN DIŞARIDAN AYAK SESLERİ İŞİTİLDİ...

YILANA KORKTUĞUNU BELLİ ETMEZ.. SEN, O SENDEN ÇEKİNİR OYA... DAHA FAZLA GERİLEME GELİYORUM..

YILAN BİTKİN BİR HALDE BAŞINI KALDIRIP, ZEHİRLİ DİLİNİ TİTRETE TİTRETE OYA'YA UZATTIĞI ESNADA HIZIR, BÜTÜN KUVVETİLE BIÇAĞI İNDİRDİ

BENİM DÜŞMANIM BIÇAĞI YER YEMEZ ÖTEKİ DÜNYAYI BOVLADI AMA BENİ SERBEST BIRAKMADI

ARTIK KURTULDUKLARINI ZANNEDİYORLARDI Kİ, İÇERİYE İKİ MUHAFIZLA, KOLLARI BAĞLI OLARAK KITIR GİRDİ...

DEVAMI VAR...

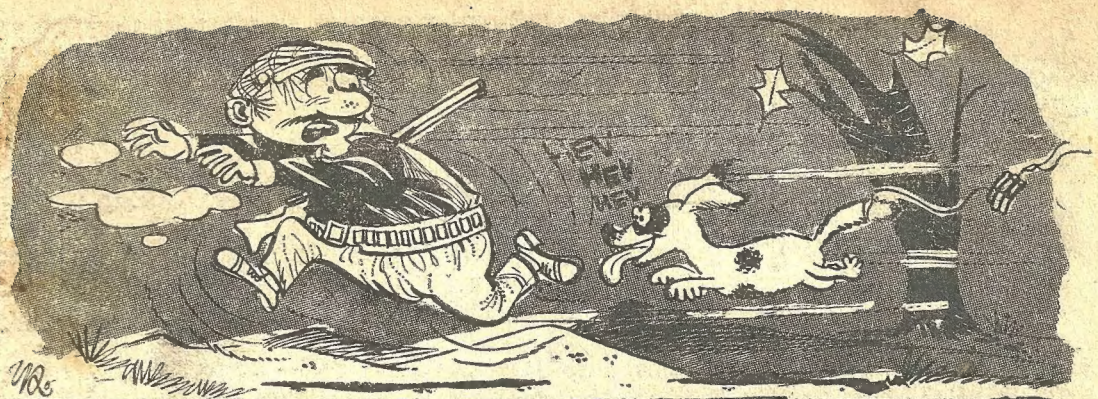

Çomar

HİKÂYE

Yazan:
Oğuz ÖZDEŞ

Ahmet, ava meraklı bir adamdı. Aynı zamanda Hayvanları Koruma Cemiyetinin en faal âzasıydı. Bilhassa hastalıksız, işe yaramaz hayvanların ağrısız öldürülmesine taraftardı.

Ahmed'in Sapanca'daki küçük evinde, Çomar adını verdiği köpeği artık iyice ihtiyarlamıştı. Çomar, evin avlusunda bir fareye rastlasa, nezaketle yol veriyordu. Bu hal, onun artık iyice kocadığına bir alâmetti.

Doğrusu, Çomarın kocaması Ahmed'in hayli canını sıkmıştı. Böyle işe yaramaz bir köpeği ne diye besleyecekti? Düşündü, taşındı, nihayet bu ihtiyar köpeği ortadan kaldırmağa karar verdi. Esasen son günlerde ihtiyar Çomar inlemeğe başlamıştı.

Evet, Çomarın ölmesi lâzımdı. Aam nasıl? Bir defa Çomar ağrı ve ıstırap çekmeden ölmeliydi. Bir kaç gün düşündükten sonra nihayet aklına parlak bir fikir geldi.

☆

Güzel bir yaz sabahı idi. Ahmet, Çomarla birlikte biraz ilerideki koruluğa çıktı. Yarım saat süren bir culuktan sonra kimsenin göremiyeceği bir yere vardılar.

Ahmet, işine başlamadan önce etrafına bir göz gezdirdi. Kimsecikler görünmüyordu. Buna memnun oldu. Bu sırada Çomar, efendisinin ayakları dibine uzanmış, uslu uslu yatıyordu.

Yavaşça cebinden bir fitil ile dinamit çıkardı ve bunu Çomar'ın kuyruğuna bağladı. Böylece sadık köpeği hiç ıstırap çekmeden saniyede ölmüş olacaktı.

Fitili dinamite geçirdi. Sonra yerinden kalkarak bir kibrit çaktı ve ateşledi. Fitil çabucak tutuşmağa başladı. Zavallı Çomar, herşeyden habersiz, boynunu hafif sağa eğmiş, efendisine bakıyordu.

Ahmet bir müddet köpeğini ve fitilinin yanışını seyretti. Fakat birdenbire aklına dinamit ateş aldığı zaman hasıl olacak infilâk geldi. Hemen tüfeğini omuzladı ve koruluğa doğru koşmağa başladı.

Çomar, Ahmed'in bu ânî kaçışı karşısında ilkönce biraz şaşkınlık geçirdi ama, bu uzun sürmedi. O da efendisinin arkasından koşmağa başladı.

Ahmed'in aklına bu hiç gelmemişti. Çomar bir kaç metre arkasından kendisini takip ediyordu.

Kovalamaca böylece koruluğun nihayetine kadar devam etti.

Ahmet koşuyor, Çomar da aradaki mesafeyi hiç açmadan efendisini takip etmekte devam ediyordu. Hattâ bazan Çomarın Ahmed'e iyice yaklaştığı ve sevinçle havladığı dahi oluyordu.

Doğrusunu isterseniz Çomar da hayli meraklanmıştı. Efendisine de ne oluyordu? Onu bunca yıldır, böyle hiç görmemişti. Bir şey mi vardı acaba?

Ahmed'in kaçmaktan takadi artık tükenmişti. Acaba ne yapmalıydı? Hem düşünüyor, hem de koşuyordu. Terlemiş ve yorulmuştu. Fitil ise yanmakta devam ediyordu.

Ahmet, acı düşünceler içinde iken,ağaçların arkasında Sapanca gölünün mavi suları gözüktü. «Mükemmel, göle atlar, yakayı kurtarırım» diye düşündü.

Gölün kıyısına gelince, hiç düşünmeden suya atladı. Beş metre kadar kıyıdan uzaklaşınca başını çevirip geriye baktı. Çomar gölün kıyısında hayretle efendisine bakıyordu. Fakat Ahmet yüzme pek bilmezdi. Köpeğe bakacağım diye muvazenesini büsbütün kaybetmiş, bir kaç defa suya dalıp çıkmıştı. Çomar, efendisinin boğulmak üzere olduğunu görünce hemen suya atladı ve Ahmed'in yanına vardı. Ahmet can havliyle elini köpeğe uzattı. Çomar efendisini sahile çekmek için epey zahmet çekti ama, nihayet muvaffak oldu. Tabiî Çomarın kuyruğunda bağlı olan dinamit de suya girince sönmüştü.

Bu suretle ihtiyar Çomar, efendisinin hayatını kurtarayım derken, bilmiyerek kendi hayatını da kurtarmış ve iyilik etmenin mükâfatını görmüş oldu.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
ÖZEL SAYISI
Pek yakında çıkıyor!
Bekleyiniz!..

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

— Artık kamaraya gidelim Kezban... Vakit hayli geç oldu. Biliyorsun ki vapur limana yarın sabah erkenden yanaşıyor.

O sırada, ajan da kendilerine doğru birkaç adım yürümüştü. Kudret, hemen aksi istikamete döndü ve güvertenin nihayetinde kayboldu. Ajan, onun arkasından dikkatle bakıyor ve Peter'in kendisini tanımamazlığa gelmesindeki sebebi bir türlü anlıyamıyordu. Bastonuna dayanarak arkalarından yürüdü. Fakat, onlara yetişmek imkânını bulamadı. Kudret'le Kezban, kamaralarına girmişlerdi.

III

İSKENDERUN'DA

Vapur İskenderun limanına vardığı zaman, merdivenlerden hızlı hızlı bir adam çıktı. Bu Jak'tan başka kimse değildi. Bereket versin Jak, Peter'i tanıyordu da, güvertede kendisini bekleyen Kudret'i tanımakta güçlük çekmedi. O anda, Kudret, nişanlısı rolünde Kezbanla konuşuyordu. Jak'ın eşkâli zaten kendisine daha evvel tarif edilmiş olduğu için, Kudret de onu tanıyor gibi davrandı.

— Hoş geldiniz Jak. Size nişanlım Nadya'yı takdim edeyim...

Sonra, Kezban'a dönerek Jak'ı tanıştırdı.

Jak'ın telâşlı bir hâli vardı. Sesini yavaşlatarak:

— Her şey hazır mı? diye sordu.

Kudret «evet» manâsında başını salladı, sonra yanındaki Kezban'a döndü:

— Seni biraz yalnız bırakacağım için özür dilerim Nadya.

Kezban gülümsiyerek Kudret'i süzdü.

— Vazife herşeyden mukaddestir.

Kudret, Jak'ın gözlerine bakarak:

— Tahmin ederim ki, işimiz bir saatten fazla sürmez, değil mi Mösyö Jak? dedi.

Jak başıyla tasdik ederek:

— Belki de daha kısa sürer, diye cevap verdi.

.....

Kudret'le Jak, kendilerini limanda bekliyen faytona bindikleri zaman, sabah saat ancak dokuzdu. Yolda giderlerken Kudret sordu:

— Gideceğimiz yer uzak mı Mösyö Jak?.

O anda Kudret, nişanlısı rolündeki Kezbanla...

— Yaklaştık Mösyö Peter.. Bu kadar aceleci omayın...

— Biliyorsunuz, nişanlım vapurda yalnız da...

Jak faytoncuya burada süzdü.

— Birbirinizi çok seviyorsunuz galiba...

Kudret, kaçamak bir cevap verdi.

— Her nişanlı gibi...

Yirmi dakika sonra, fayton bir dönemeçte durdu.

Jak faytoncuya burada kendilerini beklemesini söyledikten sonra, Kudret'in koluna girerek beş-on adım yürüdü...

— Beş dakikalık yolumuz daha var, dedi. İhtiyatlı olmak lâzım... Faytonla kapının önünde inmek, belki tehlikeli olabilir.

— Doğrusu çok zekisiniz Mösyö Jak... İhtiyatı bir an olsun elden bırakmıyorsunuz.

Gidecekleri yer, yan tarafa sapılan sokağın nihayetinde idi. Nihayet eve vardılar. Jak, kapıyı kendine mahsus bir şekilde çaldı. Çok geçmeden açılan kapıdan ikisi de içeri girdiler.

Burası oldukça karanlık bir salondu. Jak:

— Biraz beklemenizi rica edeceğim Mösyö Peter, dedi. Şefe haber vereyim.

Kudret gülümsiyerek:

— Elbette, diye cevap verdi. Bu vesile ile biraz da dinlenmiş olurum...

— Dostlarımızı uzun müddet bekletmeyiz, merak etmeyin, dedi.

Jak, bir kapıdan içeri girince, Kudret etrafı tetkik etmek imkânını buldu. Burası, hayli yıpranmış bir binaydı. Kalın duvarları ve geniş pencereleri ile daha ziyade bir şatayu andırıyordu.

Çok geçmeden, biraz çıktığı kapıda Jak göründü.

— Buyurun Mösyö Peter, Şef sizi bekliyor.

Kudret, kendine biraz çeki düzen verdi ve hızlı adımlarla, Şefin odasına girdi. Jak da arkasından takip etti.

Burası, salon kadar büyük

gayet güzel döşenmiş bir oda idi. Odadaki eşyanın hemen hepsi, eski stil döşenmişti.

Şef'in yanında, ayakta uzunca boylu bir adam duruyordu. Şef, oturmakta olduğu koltuktan kalkıp bir kaç adım yürüyünce, o da takip etti. Herhalde bu uzun boylu adam, onun muhafızlığını yapıyordu.

Şef, Kudret'i gayet güler bir yüzle karşılayıp elini sıktı.

— Hoş geldiniz Mösyö Peter... Fakat geleceğinizi niçin daha evvelden telsizle bildirmediniz? Plânları tamamlayıp tamamlamadığınızı öğrenemedik. Allahtan 22 numaralı ajanımız, vapura bindiğinizi görmüş. Vapur telsizcisiyle anlaşıp, sizin yolda olduğunuzu bize telsizle bildirdi. Fakat vapurda 22 numaralı ajanımızı görmemezlikten gelmişsiniz...

Şef, bunları söyledikten sonra mânalı mânalı Kudret'in gözlerine baktı.

— Netice?

Kudret, gayet soğukkanlı bir sesle cevap verdi.

— Muvaffak oldum... Türklerin iç hatlarına, hattâ köylerine kadar sokulmak imkânını buldum. Ancak izimi kaybettirmek zorundaydım... Kimse ile münasebette bulunmam doğru değildi. 22 Numaralı ajanınız, size vapurda bulunduğumu haber vereceğinizi zaten tahmin etmiştim.. Her hangi bir surette takip edilmekliğim ihtimaline karşı, kendisiyle münasebetten çekindim...

Şef, ellerini birbirine uğuşturarak :

— Mükemmel, diye yüksek sesle cevap verdi... Siz zaten birinci sınıf bir elemansınız.

Sonra, iki avucunu açıp sordu:

— Plânlar?

Kudret, cebinden çıkardığı sahte plânları Şef'e uzattı.

— Buyurun...

Şef, masasının başına geçerek, plânları bir müddet tetkik etti. Bir aralık Kudret'i dikkatle süzdü. Yoksa, Şef, bu plânların sahte olduğunu keşfetmiş miydi? Yahut da, Kudret'in Peter olmadığının mı farkına varmıştı?

Doğrusu Kudret, içinden yenemediği bir heyecana kapılmıştı. İşte tam bu sırada, Şef Kudret'e doğru yürüyerek, elini uzattı ve:

(Devamı gelecek sayıda)

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

GARİP BİR TAŞIMA ARACI

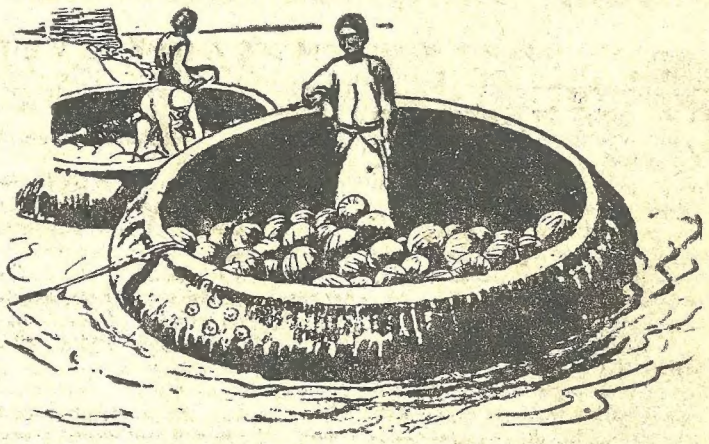

Medeniyet ve denizcilik o kadar ilerlediği halde Irak'ta hâlâ Dicle ve Fırat nehirleri üzerinde resimde gördüğünüz ve (Kelek) adı verilen bu garip sandallarla yük taşınmaktadır. Mamafih bu Kelekler yavaş yavaş yerlerini yeni taşıma araçlarına bırakmağa başlamışlardır. Bu tarihî görenek de artık tarihe karışmak üzeredir.

Dünyanın En İhtiyar Balinası Öldü

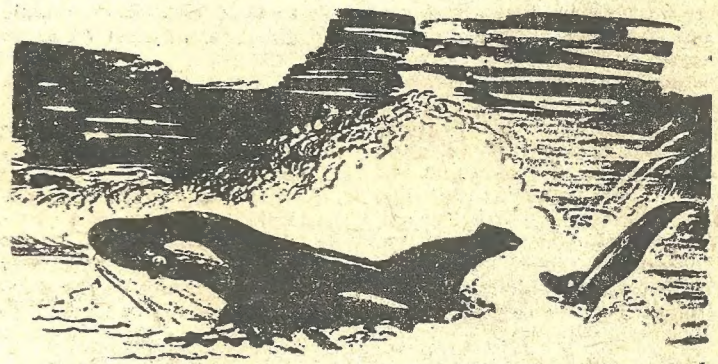

İnsan gibi adı olan bu balina balığı dünyanın en ihtiyar balinası idi. Tam seksen sekiz yıl Avustralya körfezine gelip kışı geçirmekte idi. Tahmin edildiğine göre öldüğü zaman 100 yaşını geçmişti.

Okuyucularımızın büyük alâka ile karşıladıkları YILLIK ve YAZLIK'larımızdan sonra

ÇOCUK HAFTASI ÖZEL SAYISI HAZIRLIYORUZ

Bir kaç haftaya kadar çıkacak ÖZEL SAYIMIZ baştanbaşa resimli romanla doludur. Gelecek hafta vereceğimiz tafsilâtı bekleyiniz.

Öğretmeniniz Diyor Ki

Misafir Amerikalı öğrenciler

YAZAN: SADIK ÖVET

ÇOK zamandır görmediğim bir arkadaşımı özlemiştim. Ziyaret için telefon ettim. Soluk soluğa cevap veren bir sesle karşılaştım:

— Özür dilerim, şimdi kapıdan çıkıyorduk. Yarın akşam üstü biz geleceğiz, şimdi bizim bir çocuğumuz daha var, dedi ve gülerek telefonu kapadı.

Şaşırdım, bu arkadaşım yaşlı başlı bir kimse idi. Evdekilere ertesi günü arkadaşımın yeni çocuğu ile bize geleceklerini söyledim. Fakat bu çocuğun nenin nesi olduğunu bir türlü anlayamıyor, bu şakanın ne anlama geleceğini kavrayamıyordum. Ertesi günü dedikleri saatte, karı-koca ve onaltı onyedi yaşlarında bir kız ile geldiler, karşıladık. Bahçedeki masamıza oturduk. Hatır sormak üzere iken yanlarındaki bu sarışın şirin kızcağız çantasını açtı, bir ayna ve dudak boyası çıkararak, ayak ayak üstüne attı, başladı dudaklarını boyamağa. Bu yaşta bir kızın süslenmesine biz şaşırmış, hayretle bakıyorduk. Derken bir de sigara yakmaz mı? Misafirlerimiz gözucu ile bizi bizi süzüyorlar. Kış kış gülüyorlardı. Hatır sormayı, çocuklarının niçin gelmediklerini anlamayı bir tarafa bıraktım:

— Bu genç kız kim? Dedim:

Arkadaşım:

— Telefonda sölyediğim yeni çocuğumuz, dedi. Amerikalı. İki ay için misafirimiz. Şehrin belli başlı yerlerini gezdiriyoruz, eğlendiriyoruz, âilerle içine sokuyoruz, âdetlerimizi gösteriyoruz.

— Peki, size nereden, nasıl, ne maksatla geldi?

— Bir servis var, bu servis bize «Sizin yetişmiş kızlarınız var, iki ay için bir öğrenci misafir eder misiniz?» dedi. «Olur, gönderin» dedik. Bir gün Yeşilköye çağırdılar, gidip bekledik. Bir uçaktan on beş kadar erkek, diğerleri kız olmak üzere elli öğrenci indi. Bunun evvelce adını bize bildirdikleri için sorduk, soruşturduk, aldık. Bizim gibi birçok aileler de diğerlerini karşıladılar. Bu defa arkadaşımın eşine sordum:

— Bu yabancı misafir bu kadar zaman evinizde bulunduğuna göre yaşayışımıza, geleneklerimize karşı nasıl bir tepki gösteriyor?

— Bugün biraz dargınız. Evde iki kızımız olduğu halde, semtimizdeki erkek çocuklarile arkadaşlık etmesine kızdım. Fakat genel olarak kendisinden memnunuz. Evvelâ bize alışamıyacak diye çok korkmuş ve üzülmüştük. İlk günlerde yemeklerimizi görünce şaşırdı, pek yemedi. Onlar hazır besinlere, sandoviçlere, haşlanmış yemeklere alışmışlar. Fakat şimdi bizden daha iştahlı yiyor. Sonra eve misafir gelince yerinde oturuyor, bizim misafirleri kapıdan karşılamamıza, onlara ikram etmemize hayretle bakıyordu. Onları kapıya kadar geçirmemizi, konuştuğumuz zaman el işareti yapmamızı yadırgıyordu.

Az sonra tesadüf aynı gurupla gelen başka bir öğrenci ile karşılaştım. Bu daha derli toplu, arkadaşlarına kaynaşmış görünüyordu. Aynı yurdun bu iki çocuğu arasında bir ayrılık vardı. Sebebini yenisine sordum:

— O arkadaşımız, büyük şehirlerimizin birinden geliyor. Bu gibi yerlerden gelen arkadaşlarımız biraz daha serbesttir, dedi.

Bu öğrencilerin yurdumuza gelmelerinin sebeplerini araştırdım. Bu işleri düzenliyen bir servis varmış. Öğrenci için Amerika'dan buraya, buradan Amerikaya, gidip gelmelerini sağlarmış. Bu gençler ilerde söz sahibi olacaklarından dünyayı tanımalarını, insanlığa hizmet etmelerini şimdiden hazırlarmış. Olgun, ciddi, ağırbaşlı ve liderlik kabiliyeti olanlar seçilirmiş.

Bu güzel amacın etkisi içinde düşünürken, tanıdığım iki liseli öğrenci yanımızdan geçiyorlardı.

— Hey! Çocuklar, gelin, bakın şu çocuklarla bir konuşun, dedim. Güler yüzle yanımıza gelmeğe başladılar, ben ilâve ettim:

— Hem, Amerikadan gelmişler.

Yanıma çağırdığım gençler hemen durdular. Kaşlarını çatarak, şöyle bir selâm vererek uzaklaştılar. Şaşırdım, fakat hatırladım. Çünkü bunlardan birisi bir yabancı okulda, arkadaşları tarafından sınıf mümessili yâni lider seçilmiş, fakat idarece istenmediği için, diğeri de ciddi ve ağır başlı olduğundan kendisine fena muamele eden yabancı bir öğretmene selâm vermediğinden okullarından uzaklaştırılmışlardı. Bu servis ne olurdu, bu gibi haksızlıklarla kendilerine kırgın olan asıl bu gençleri memleketlerine çağırıp iyi insanlarla tanıştırsa, yarının söz sahibi olacak olan bu gençleri de kazansa, diye düşündüm.

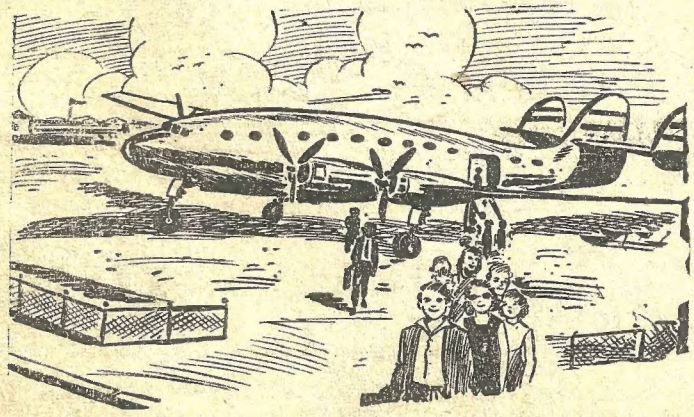

Bir uçaktan elli öğrenci indi...

MERAKLI Bahisler

İnsan niçin çepçevre döner?

Uzun zamandan beri, insanın çepçevre dönmek temayülünde olduğu müşahede edilmektedir. Çölde veya kutup bölgelerinde yollarını kaybeden kâşifler çok defa hayatları pahasına bunun farkına varmışlardır.

Yakın tarihlerde yapılan araştırmalar, bu garip temayülün menşeinin, insan vücudünün asimetrisi, yani bir tarafının diğer tarafına uymaması olduğunu meydana çıkarmıştır. İnsanların % 98 inde sağ ve sol bacaklarla kolların uzunluğu farklıdır; aradaki fark 3 ilâ 10 milimetre arasında oynar. Diğer taraftan, uzun bacağın tarafına düşen vücut yarısı, diğer yarıya nisbetle daha kuvvetli ve hassas gözükmektedir. Bunun neticesinde, insan, uzun bacağiyle hafifçe daha uzun adımlar atmaktadır.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç sual soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi ölçmüş olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

1. Bu adam kimdir?
a - Bay Tekin mi?
b - Mandrake mi?
c - Tarzan mı?

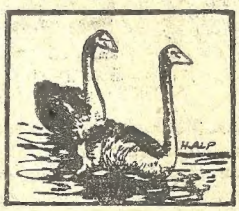

2. Bu hayvanlar nedir?
a - Kaz mı?
b - Siyah kuğu mu?
c - Balıkçıl mı?

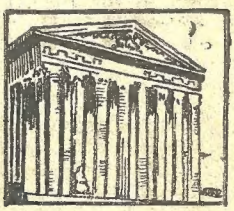

3. Bu resim nedir?
a - Panteon tapınağı mı?
b - Ayasofya mı?
c - Eyfel kulesi mi?

BARBAROS

Adı düşmana korku, kendi şandı denize
Bir zafer destanıdır, okunur: Preveze...
Yüzen kale gibiydi, kalyonu ve levendi!
O nice düşman gücü sular üstünde yendi!
Zaman siler mi sanki Anderiya yasını,
Akdeniz iyi tanır, Barbaros forsasını.
Barsanos; denizlerin serazât hükümdarı!
Barbaros; Türk gücünün şahıs olmuş vekarı,
Bir denizler tahtına oturturken adını,
Kılıcıyla çizmişti suların serhadını...

Ne garip cilvesi var felek denen ifritin,
Kime râm olmuş bilsen, bir vakitler ki senin
Açarak pupa yelken çevre çevre aldığın,
Uzerinde yüzyıllar ihtişamla kaldığın
O sular ki nekadar omurganda inledi!
O sular ki nekadar, senden buyruk dinledi!
O sular şimdi bir dert yarasıdır, kanıyor...
O sular Barbaros'un özlemiyle yanıyor!...

Bir esir hüznü duyma, taş da, köpür ey deniz!
«Baba Oruç» aşkına yemin ettik, sendeniz.
Korkma, kudursun yine, bağrında dalgaların
Bri ümit güneşidir, ufkunda doğar yarın
Rüzgârları, suları, o kudretle delecek
Bir Barbaros yok amma, Barbaroslar gelecek...

TURGUT ETİNGÜ

Kapaktaki resmin hikâyesi

Yaşanmış bir olay...

Bir Afrikalı ile bir Leopard'ın

ÖLÜM SAVAŞI

Güney Afrika'da çıkan Widhoek gazetesinin röportaj yazarını bir yere götürmekte olan kırmızı jip, öğlen sıcağında, vahşi ormanın karışık ve tehlikeli yollarında hızını kesmeden gidiyordu. Yazar, sıcağın verdiği rehavetle başını geriye yaslar yaslamaz uykuya dalmış, Cip'i süren Afrika'lı Coss ise herhangi bir kazaya sebebiyet vermemek için bütün dikkatini toplamıştı.

İşte nihayet Afrika kıt'ası da diğer medeni kıt'alar gibi uyanıyor, yaşama seviyesini yükseltme uğruna geceli gündüzlü çalışıyor, başka ülkelerin esiri olmaktan kurtulmanın yollarını arıyordu. Derilerinin siyah olmasından başka bir kabahatleri olmıyan insanlara, diğer insanların haklarını vermek istemeyen devletler, onların baş kaldırmalarını hürriyet ve eşitlik istemelerini hoş karşılamadıkları için, Afrika'nın muhtelif yerlerinde zaman zaman silâh sesleri duyuluyordu. Maamafih, bu sabırlı ırk, Avrupa'nın en önemli üniversiterinde okuttuğu liderler sayesinde, beyazlara kendi haklarını tanıtmağa ergeç muvaffak olacaklardır. Onlar da kendi kendilerini idare edecekler, onlar da medenî ülkelerin insanları gibi bütün haklarına sahip olarak yaşıyacaklardı. Afrika esaretten ve başkalarına hizmet etmekten bıkmıştı. Afrika, kendisini sömüren devletleri zengin etmiş ve nihayet kendisi yaşayamıyacak kadar fakir düşmüştü. Bu, elbette ki böyle devam edemezdi...

Kırmızı Cip'i idare eden sevimli Afrika'lı Coss, yol boyunca işte hep bunları düşünüyor, gazetelerde çıkan yazıları bir ibr hatırlıyarak heyecanlanıyordu. Hele, Amerika'daki ırk konuları Onu deli divâne edioyrdu! Şayet Büyük Afrika devleti kurulacak olursa, Yeni Dünya'da işlerin yüzde yetmişini gören siyahîler anayurtlarına dönecek, bu medenî olduklarını söyleyen iptidaî insanların tahakkümünden kurtulacaklardı.

Coss, birden bire frene bastı.

Cip, zelzeleye tutulmuş bir ahşap ina veya fırtınaya tutulmuş bir şilep gibi sallanarak durdu.

Ne vardı? Ne oluyordu?

Röportaj yazarı rüyalarla dolu tatlı uykusundan uyanıp, esneyerek sordu:

— «Ne oldu Coss? Yoksa bir kaza mı yaptın?»

Coss, iri siyah gözleri bir noktaya dikmiş öylece duruyordu. Burun delikleri açılıp kapanıyor, yüzünün rengi morlaşıyordu. Yazar tekrar sordu:

— «Ne oldu Coss?»

Coss, gözlerini ormanın içinden ayırmadan cevap verdi:

— «Hiç belli etmeden bana tüfeğinizi veriniz.»

Yazar, duraladı:

— «Tüfek mi? Fakat onu yanıma almadım ki!..»

Cossu'n koca dudakları sarktı:

— «Tabancanızı verin o halde..»

— «O da yanımda değil!»

— «Bıçağınız?»

— «Hay Allah kahretsin. Onu da almamışım! Ne oluyor kuzum?»

— «Korkunç bir şey oluyor.. Ya o ölecek, ya da biz!»

Yazarın korkudan bütün vücudü titredi. Zira ağaçların içinden, o güne kadar hiç görmediği büyüklükte bir Leopard'ın çıktığını, kendilerine ters ters baktığını ve kötü bir şekilde homurdandığını görmüş, işitmişti. Normal bir Leopard'tan en az iki misli irilikteki hayvanın dişleri korkunçtu. Burnundan ateşler çıkıyordu sanki.. Kızgın bir hali vardı. Ya avını elinden kaçırmıştı, yahut da bir döğüşten geliyordu.. Gözleri kıpkırmızıydı...

Yazar'ın dudaklarından şu cümle döküldü:

— «Öleceğiz!»

Coss, ağır ağır cipten indi. Hayvanın üzerine doğru yürümeğe başladı. Ne yapacaktı? Yoksa delirmiş miydi? Leopard, onu daha ilk hamlede parçalıyacaktı! Yazar:

— «Geri dön Coss!» diye bağırdı. «Geri dön, buradan kaçalım...»

Coss, kaçamıyacaklarını biliyordu. Zira Leopard bunu sezer sezmez Cip'e saldıracak ve onları gık demeden temizliyecekti. Onun için yazarın heyecanlı çağırışına

TARİH YAPRAKLARI

Mohaç bozgunu

Avcı Sultan Mehmet zamanında Süleyman Paşanın kumandasındaki Osmanlı ordusu Macar'ları yendiği halde, düşmanı Macaristan içinde kovalamak gibi yanlış bir hareket yapması yüzünden büyük bir yenilgeye uğradı ve Macaristan'ın elimizden çıkmasını hazırlıyan bu Mohaç bozgunu 12 Ağustos 1687 de olup bitmişti.

Trablusgarp'ın fethi

15 Ağustos 1551'de Kanuni Sultan Süleyman zamanında Derya Kaptanı Turgut Reis, padişahın emriyle harekete geçerek Trablusgarb'ı zaptetmişti.

Cengiz Hanın ölümü

Dünyanın en büyük cihangirlerinden olan Türk - Mogol İmparatoru Timuçin Cengiz Han, 18 Ağustos 1277'de 72 yaşında öldü.

Sultan İbrahim'in idamı

Osmanlı tarihinde sakalına inci dizdirttiği, sarayı samur kürklerle kaplattığı yazılan ve Deli lâkabı takılan Osmanlı hükümdarı İbrahim tahttan indirilmiş, yerine yedi yaşındaki oğlu 4. Mehmet çıkartılmıştı. Taraftarları tekrar İbrahim'i tahta geçirmesinler diye 18 Ağustos 1648 de sarayda idam edildi.

Afrika'lı hiç mukabele etmeden vahşi hayvanın karşısına geçip dikildi.

Bu görülecek bir manzaraydı... İkisi de vahşileşmişler, ikisi de kanlı gözlerini birbirlerine dikmişlerdi. Leopard, hasmını küçümsüyordu. Bir anda soldan Coss'un istedi ama, Afrika'lı bunu sezdiğinden atik davranarak hayvanla kucaklaşıverdi.

Yazar, arkadaşının parçalaşını görmemek için gözlerini kapadı. Homurtular ve küfürler duyuluyordu. Neticeyi görmesi gerekiyordu yazarın... Bir gözünü yavaşca açıp, muhayyelesinde dahi yaşatamıyacağı döğüşü seyretmeğe koyuldu. Heyecan ve hayretten nutku tutulmuştu.

Coss, Leopard'ın müthiş kuvvetine boyun eğmiyor, hattâ onunla baş başa bir döğüs çıkarıyordu. İkisinin de şurası burası kan içinde kalmıştı. Coss terliyordu. Yüzünün rengini atrife imkân yoktu. Sanki tonlarca demir çekiyordu sırtında. Bütün adaleleri kasılmış, gerilmiş, çelikleşmişti. Bu şekilde üç dakikadan fazla dayanabilmesine imkân yoktu. Bu sırada bitkin birsesle arkadaına şu sözleri söyledi:

— «Ben bunu oyalarım, Sen derhal gaza bas ve buradan uzaklaş..»

Çaresizlik içinde bocalıyan röportaj yazarı derhal itiraz etti:

— »Ya birlikte kurtulur, ya birlikte ölürüz Coss. Buradan bir yere gitmiyeceğim...»

Fakat Coss cevabı duyacak halde değildi. Çünkü Leopard'ın çenesini bütün kuvvetiyle açmış ve koca dişleri arasından geçirdiği kolunu boğazına sokuvermişti. Bu onun yapabileceği son işti.... Leopard dişlerini sıkıyor, zavallı Afrika'lının kolunu bir an evvel parçalamağa çalışıyordu. Lâkin kol hayvanın boğazına tamamen girmişti.

Az sonra Leopard'ın kuvvetten kesildiği, kaçmağa çalıştığı görüldü... Yazar inanamıyordu. Bu bir mucizeydi... Fakat Coss, onu salıvermiyordu. Şayet bırakacak olursa kolunu da birlikte götüreceğini seziyordu... Son bir gayret daha gösterip, Leopard'ın boğazını dışardan da sıkmağa başladı... Ondan sonrasını hatırlamıyordu.

Gözlerini açtığı zaman bir hastahanede buldu kendisini. Boğduğu Leopard'ın derisini de yanına koymuşlardı. Koluna baktı. Gözleri yaşardı. Kolunun biri kopmuştu.

Yazar:

— «Bu kuvveti nereden buldun, nereden aldın? diye sorunca: Gülümsiyerek şu cevabı verdi:

— «Hür Afrika'yı görmek arzusundan!»

MABETTEKİ KUZU

Kurt bir kuzunun peşine düşmüştü. Kuzu da canını kurtarmak için bir mabede sığındı. Kurt, «Mabeddeki papaz seni yakalayıp, tanrılara kurban edecek. Dışarı çık!» diye seslendi. Bunu işiten kuzu:

— Mabette kurban edilmem, senin tarafından yenilmekten iyidir, diye cevap verdi.

GÜZEL BİR GAYE UĞRUNA ÖLMEK, BOŞ YERE ÖLMEKTEN İYİDİR.

KÖPEK VE İSTRİDYE

Yumurta yemeğe alışmış bir köpek, bir istridye gördü. Onu da yumurta sanarak, ağzını kocaman açıp iştiha ile yuttu.

Biraz sonra midesinde acaip ağrılar başladı. Sancılar içinde kıvranan zavallı köpek, «Ben bunu hakettim» dedi, «Çünkü önüme çıkan her yuvurlak şeyi yumurta sanmak çılgınlığında bulundum.»

İYİ DÜŞÜNMEDEN HAREKET EDENLER, UMMADIKLARI TEHLİKELERLE KARŞILAŞIRLAR.

YAVRUTÜRK ANSİKLOPEDİSİ

Kütüphanenizin en zengin hazinesidir.

3. SAYISI YARIN ÇIKIYOR.

Kapaktaki resmin hikâyesi **Bir hayal daha gerçekleşiyor!**

Ayla dünya arasında işleyecek *Hava Gemileri*

Meşhur romansı Jules Verne, bundan yıllarca önce yazdığı «Aya Seyahat» adlı eserinde, günün birinde insanların bu bilinmiyen diyara gidebileceklerini anlatmış ve bahsettiği şeyler tamamen hayalî olduğu halde, büyük bir ilgi uyandırmıştı..

Yirminci Asır'da teknik, öylesine ilerledi ki, bir zamanlar «olmıyacak» gibi görünen şeyler yavaş yavaş gerçekleşmeğe başladı. İşte «Aya seyahat» işi de bu gerçekleen olayların arasındaydı... Nihayet 1956 yılında başlayan ilk tecrübeler, insanların 1967 senesinde Ay'a ayak basacaklarını gösterdi. Feza denemeleri 1959'da müsbet neticeler verdi. Rus'lar ay'a bir köpek gönderdiler; Amerikalı'lar ise, iki maymunu bu uzun yolculuğa çıkardılar. Gerçi hayvanlar aya varamadılar ama, kendilerinden sonra yola çıkacak olan canlıara çok şeyler öğrettiler.

Feza yarışına katılan memleketlerde şimdi hummalı bir faaliyet var. Bir yandan küçük bir otomobil genişliğinde gök vasıtaları hazırlanırken, diğer yandan dev hava gemilerinin muazzam projeleri yapılıyor. Hattâ bu gök transatlantikleri ile ay yolculuğuna çıkacaklar için daha şimdiden biletler satılmağa başlandı! İngiltere'de, Amerika'da, İtalya'da piyasaya çıkarılan ilk biletlerin ücretleri biraz yüksekçe. Bir kişi, feza yolculuğunu ancak «10.000» dolarla yapabilecek! Ama bu gezi cidden çok rahat olacak. Zira «15» ton ağırlığındaki hava gemileri, denizlerdeki transatlantiklere benziyecek; her türlü eğlence ve istirahat vasıtaları bulunacak...

Ay'a gidecek olanlar, hava gemilerinin büyük camlarından dışarı baktıkları zaman, güneş'i, dünyayı ve diğer yıldızları çok yakından ve muazzam büyüklükte görüp iyiçe tetkik edebilme fırsatını da bulacaklar. Bu arada, ay'a yaklaştıkları vakit, uzaktan kendilerine bakan dünyanın ayak basmak üzere bulundukları yerden «50» misli daha büyük olduğunu da hayretle görecekler!

Hava gemilerinde insanların özel elbise giymelerine ihtiyaç kalmıyacak. Hususî tertibat sayesinde, basınç hafifletilecek ve yolcular evlerindeymiş gibi rahatça hareket etme imkânını bulacaklar. Yalnız ilk hava transatlântiklerinin hızı biraz az olacağından, yolculuk uzun sürecek. Bunun için de, içerde bulunan sinema salonundan, televizyonlardan, yüzme havuzlarından istifade edilecek.

İlgililer, zamanla bu işin normal hâle geleceğini, ay ile dünya arasındaki seferlerin çok küçük ücretlerle yapılabilceğini de müjdelemekten geri durmamaktadırlar.

Yalnız bu arada ilim adamlarını fazlaca meşgul eden bir mesele var: Biliyorsunuz, ay'da her ağırlık, dünyadaki ağırlığının 27 defa eksiği kadar bir yerçekimi kuvvetine sahiptir. Yani 27 kilo ağırlığındaki her hangi bir cisim aya götürülüp tartıldığı vakit, terazinin ibresi sıfırı gösterir. Bunun gibi, mesafelerin katedilmesi ve yol mefhumu da tabiî olarak ölçü değiştirmektedir. Yeryüzünde üç adım atlayan bir atlet bu işi yaparken «15» metrelik bir yer katediyorsa, ayda bu rakam «405» metre olacaktır.

O halde, insanlar aya çıkıp gezmek istedikleri vakit, yanlarında ağırlıklarını dengeye sokacak bazı eşyalar taşımak zorunda kalacaklar. Ancak, bu eşyaların hacmi ufak olmalı ki, dolaştıkları zaman seyyahlara mani olmasınlar... Maamafih bu da pek önemli bir şey sayılmaz. Atom'u, Hidrojen'i ve Aya gitmenin yolunu bulan insanoğlu, nasıl olsa buna da bir çare bulacaktır.

Yanlız feza yolculuğuna kendimizi şimdiden hazırlamalıyız...

KISSADAN HİSSE

İSRERSEN SAKALLARI YERİNE YAPIŞTIR

Bir berber kapının önünden geçmekte olan süpürge satıcısını çağırdı. Ondan bir süpürge aldı. Sonra da:

— Bu süpürgenin fiyatı ne kadar,» dedi.

Süpürge satıcısı berbere:

— Sadece iki lira, diye cevapverdi.

— Çok pahalı. Al sana bir lira. Eğer para az dersen süpürgeni geri alabilirsin.

Süpürge satıcısı hiç sesini çıkarmadı, Bir lirayı alıp cebine attı. Sonra da traş olmak üzere berberin koltuğuna oturdu.

Bir müddet sonra traş faslı bittiği zaman süpürgeci koltuktan kalkarak:

— Borcumuz nekadar? dedi.

Berber ellerini uğuşturarak, «Bir lira efendim» diye cevap verdi. Onun bu sözü üzerine süpürge satıcısı gayet ciddi bir tavırla: «Çok fazla» diye mırıldandı. Sözünü tamamladığı zaman elini cebine attı. Elli kuruş çıkardı. Berbere uzattı ve:

— Çok pahalı! diye sözüne gülerek devam etti. «Al sana elli kuruş. Yok eğer parayı az buluyorsan, sakallarımı tekrar yerine yapıştırabilirsin.»

Bunu söyledikten sonra, parayı şaşkın şaşkın kendisine bakan berberin avucuna sıkıştırdı. Süpürgeleri omuzuna yükledi, dükkândan çıkıp gitti.

Herkesi aptal yerine koymak çok fena birşeydir. Bu gibi insanlar herzaman başkalarını aldatıyorum derken kendileri aldanırlar.

Yıldırım KAPTAN

SUNİ PEYK'TE NELER OLUYOR.

GÖK YÜZÜNDE, DÜNYA'DAN 30.000 KİLOMETRE MESAFEDE BULUNAN BİR SUNİ PEYK'TE GARİP OLAYLAR CEREYAN EDİYORDU.

ZENERALİM, TEĞMEN ÖLMÜŞ GALİBA.

64

TEĞMEN DELVİN SUNİ PEYK'İN EN ÇALIŞKAN, EN GÖZDE SUBAYLARINDAN BİRİ İDİ.

NE DEDİN, ÖLMÜŞ MÜ?

POLİSE HABER VERİN, DERHAL BU ODAYI KAPATSIN. DÜNYA MİLLİ EMNİYET TEŞKİLATİYLE DE HEMEN TEMASA GEÇİN

BU SUNİ PEYKE KONULAN KOCAMAN BİR AYNA VASITASI İLE DÜNYANIN SOĞUKLUĞU, SICAKLIĞI GÜNEŞLE AYARLANIYORDU.

DERHAL TEĞMEN DELVİN'İ ÜSNİ REVİRE KALDIRIN. KAPISINA DA NÖBETÇİLER DİKİN.
BAŞ ÜSTÜNE, GENERAL ENRAYT!
BENCE OLS OLSA BU KAZADIR. GENERALİM. SUNİ PEYKTE KİM VARSA HEPSİ DE UZUN BİR KONTROLDAN SONRA ALINDI.
BU OLAYI SUNİ PEYK EMNİYET ŞEFİ DROŞET'E BİLDİRİN.
SONRA DÜNYA MİLLİ EMNİYETİNDEN DE DERHAL YARDIM İSTEYİN.
ACABA, BU HAKİKATEN BİR KAZA MI, YOKSA CİNAYET Mİ İDİ?
HEMŞİRE HANIM, HEMEN AMELİYAT ODASINI HAZIRLAYIN.
BAŞ ÜSTÜNE DOKTOR.
AMAN ALLAHIM!.. BU... BU... TEĞMEN DELVİN!

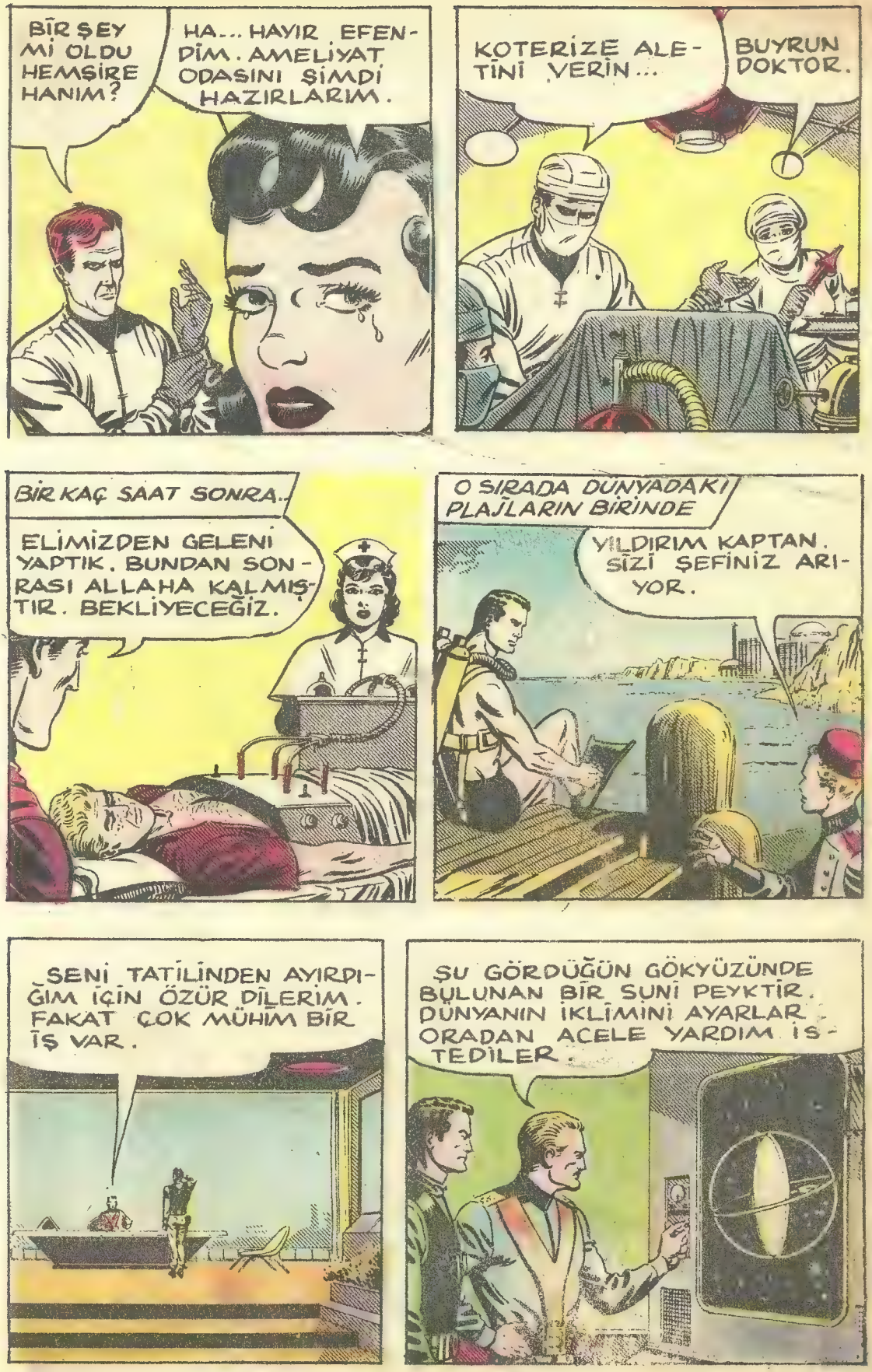
BİR ŞEY Mİ OLDU HEMŞİRE HANIM?
HA... HAYIR EFENDİM. AMELİYAT ODASINI ŞİMDİ HAZIRLARIM.
KOTERİZE ALETİNİ VERİN...
BUYRUN DOKTOR.
BİR KAÇ SAAT SONRA..
ELİMİZDEN GELENİ YAPTIK. BUNDAN SONRASI ALLAHA KALMIŞTIR. BEKLİYECEĞİZ.
O SIRADA DÜNYADAKİ PLAJLARIN BİRİNDE
YILDIRIM KAPTAN. SİZİ ŞEFİNİZ ARIYOR.
SENİ TATİLİNDEN AYIRDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM. FAKAT ÇOK MÜHİM BİR İŞ VAR.
ŞU GÖRDÜĞÜN GÖKYÜZÜNDE BULUNAN BİR SUNİ PEYKTİR. DÜNYANIN İKLİMİNİ AYARLAR. ORADAN ACELE YARDIM İSTEDİLER.

GENERAL AĞLAYAN KIZINA SARILMIŞ, ONU TESELLİ ETMEĞE ÇALIŞIYORDU.

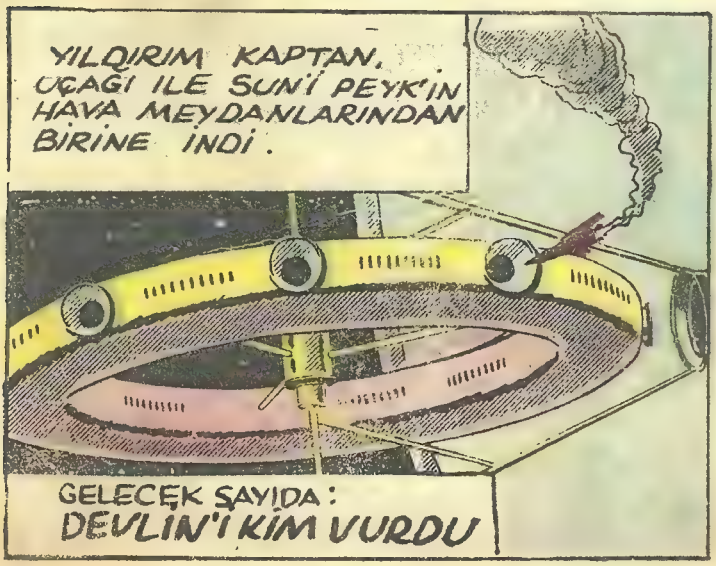

DENİZ KURDU

GAZETECİ YAN VEYDEN BİR DENİZ KAZASI SONUNDA. "HAYALET" GEMİSİ TAYFALARI TARAFINDAN KURTARILIYOR. KABA BİR ADAM OLAN KAPTAN ONU HAKARETLE KARŞILIYOR...

5

MUGRİD, VAN VEYDEN'İN ELBİSELERİNİ KURUTURKEN CEBİNDEN PARALARINI ÇALMIŞTI.. VEYDEN BU GEMİDE HIRSIZLIK, ADAM VURMAK GİBİ ŞEYLERİN NORMAL OLDUĞUNU ANLADI

6

BAK BİR DAHA PARAMI ÇALDIN GİBİ LAFLAR EDERSEN, ŞU SATIRLA KAFANI PARÇALARIM...

AMA ELBİSEMİN CEBİNDEN PARAMI SEN ÇALDIN!

VAN VEYDEN ÇOK SİNİRLENMİŞTİ GİTTİ KAPTANA ŞİKAYET ETTİ...

AŞÇI PARAMI ÇALDI..

İYİ ETMİŞ, O PARAYI HAYATINI KURTARDIĞIMIZA SAY HEM BU DA SANA BİR DERS OLUR..

PEKİ BEN PARAMI GERİ ALAMIYACAKMIYIM..

APTALLIK EDİP CEBİNDE BIRAKMA SAYDIN. EĞER KUVVETİN VARSA GİT ZORLA AŞÇIDAN AL..

BEN DÜNYADA AHLÂKA, SOSYAL NİZAMLARA İNANMAYAN BİR İNSANIM..

BEN BÜTÜN BUNLARA İNANIRIM ANLAŞILDI MI KAPTAN..

İYİ HALT EDERSİN, İNANDIĞIN İÇİNDE BÖYLE SOYULURSUN İŞTE.. BENCE KUVVETLİ OLAN DAİMA HAKLIDIR...

TABİATA BAK. BÜYÜK BALIK KÜÇÜK BALIĞI YER.. BÜYÜK KUŞ KÜÇÜK KUŞU PARALAR.. ONUN İÇİN İNSANLARDA YENİLMEMEK İÇİN DAİMA KUVVETLİ OLMALIDIR...
HAVALET
BAK BEN HAK, HUKUK, MERHAMET NEDİR BİLMEM KENDİMİ HAKLI GÖRDÜĞÜM ZAMAN PAZIMIN KUVVETİYLE HAKKIMI ALIRIM...

MESELA KENDİMİ SANA KARŞI BİR MESELEDE HAKLI GÖRSEM, BİR YUMRUKTA KAFANI DAĞITIRIM..
AMA ARAMIZDA GEÇMİŞ BİRŞEY YOK Kİ..

TAMAM, ŞAYET OLURSA AKLINDA BULUNSUN DİYE SÖYLEDİM.. SÖYLE BAKALIM AŞÇI KAÇ LİRANI ÇALDI...
1500 DOLAR KADAR BİRŞEY
KAPTAN BİRAZ DAHA KONUŞTUKTAN SONRA VAN VEYDEN'İ BAŞINDAN SAVDI...

BİR ZAMAN SONRA VAN VEYDEN LUİS ADLI BİR GEMİCİDEN DAHA BAZI ŞEYLER ÖĞRENDİ..
SEN BU KAPTANLA VE GEMİDEKİ TAYFALARLA İYİ GEÇİN ARKADAŞ. YOKSA BURADA ADAMI KIKIRDATIVERİRLER.
SEN KAPTAN LARSENİ İYİ TANIYORSUN GALİBA
SENELERDEN BERİ TANIRIM.. İKİ YIL ÖNCE BİR GÜN BİR ŞEYE İÇERLEYİP İKİ ADAMINI VURDUĞUNU GÖZLERİMLE GÖRDÜM!..
MERHAMET DİYE HİÇBİR ŞEY YOKTUR O HERİFTE KALBSİZİN BİRİDİR O...
PEKİ BÖYLE ADAM NASIL TAYFA BULUYOR?..
İŞSİZ GEMİCİLERİ LİMAN MEYHANELERİNDE SARHOŞ EDİP ZORLA KONTRAT İMZALATIYOR.. BU SÖYLEDİKLERİM ARAMIZDA KALSIN, YOKSA İKİMİZİ DE ÖLDÜRÜR!..
BANA GÜVENEBİLİRSİN DOSTUM...
DEVAMI — GELECEK SAYIDA VAN VEYDEN'İN PARALARI...

CEZASINI ÇEKTİ!..

Hikâye

Vaktiyle kocaman bir dağın eteğinde, çok şirin bir şehir vardı. Bu güzel şehirin, herkese iyilik eden, hiç kimseye fenalığı dokunmayan bir hükümdarı, hükümdarında, bir kızı vardı. Henüz ondördüne yeni basmış bulunan bu kızçok güzeldi. Çok da iyi kalpli idi. Herkes onu çok severdi.

Kral olan babasının bir tek kızı olan küçük Pola'nın yalnız bir tek kötü huyu vardı: Herşeye burnunu sokmak. Babası, kızını bu huyundan vazgeçirebilmek için her türlü çareye başvurmasına rağmen, bu huyundan bir türlü vazgeçiremedi. Pola, başkasına ait işlere burnunu sokar, babası ona «kızım, bu şeye dokunma» dediği zaman, inadına gidip sıkardı.

Güzel bir yaz günü, küçük Poken, babası yanına geldi. Onun altın sarısı saçlarını bir müddet okşadı ve sonra: «Kızım,» dedi, «şimdi, bahçede, kendi kendine oynarsana söyleyeceklerime iyicene kulak ver.» Bunları söyledikten sonra hemen kızının elinden tutup, saraya doğru onu adeta sürükledi. Bir çok kapıları açıp kapayarak, geniş koridorlardan geçtiler. Nihayet, demirden yapılmış büyük bir kapının önüne geldikleri zaman, Kral, kızına şu nasihatı verdi:

—«Yavrum senin kötü huyunu bildiğim için sana ihtar ediyorum. Ne olursa olsun bu kapıdan içeriye hiçbir zaman girme. Eğer girecek olursan belki başına bir felâket gelebilir. Hoş giremezsin ya. Zara anahtarı boynumda taşıyorum Ama bir kere seni tehlikeden haberdar edeyim de... Ne olur, ne olmaz...» Hükümdar bunlar söyledikten sonra kızıyla beraber oradan uzaklaştı.

O günün gecesi, Pola'nın gözüne bir türlü uyku girmedi. Acaba babası bunları neden söylemek lüzunu hissetmişti kendisine? O büyük kapının arkasında ne vardı acaba?

O gece bitip de ertesi sabah güneş doğduğu zaman, Pola hemen babasının kendisine «Buradan içeri sakın girme..» dediği kapının önüne geldi. Uzaktan uzağa garip iniltiler, arada bir de korkunç çığlıklar tâ kulağına kadar geliyordu. Pola iyiden iyiye meraklanmıştı. Acaba bu kapının arkasında ne vardı?

Güzel Pola bütün gün bunu düşündü. Yapılacak bir tek şey vardı. Babasının boynundaki anahtarı alıp, kapıyı açmak. O da öyle yaptı. Gece olup da koskoca sarayda el ayak çekildiği zaman hemen yatağından kalktı, usulcacık babasının odasına gitti. Yavaşca kapıyı açıp içeri girdi. Kapının önündeki nöbetçinin uyuya kalması, Pola'nın işini kolaylaştırmıştı. Parmaklarının ucuna basa basa babasının yatağının yanına giti. Kral derin bir uykudaydı. Bir hamlede babasının boynundaki zinciri çözüp, anahtarı aldı. Sonra da hiç gürültü etmeden odadan çıktı.

Arkasında ne olduğu bilinmiyen o büyük kapının önüne geldiği zaman hiç tereddüt etmeden elindeki anahtarı kapının deliğine sokup büyük kapıyı açtı, sonra da içeriye giriverdi. Kapıyı hafif bir şekilde aralık bırakmayı da ihmâl etmedi..

Pola, koridorun sonuna yaklaştığı bir sırada tam yan tarafında birinin korkunç bir çığlık atarak, kendisini yakalamak için elini uzatması üzerine bir çığlık koparmaktan kendini alamadı. Hemen kendini karı duvara attı. Fakat orada birisinin kendisini yakalamak istemesi üzerine ne yapacağını şaşırdı. Duvarın sağ ve solunda kalın zincirlerle duvara bağlanmış olan iki adam, insanın içine büyük korku verecek şekilde bağırıyor, haykırıyor, arada sırada inliyorlardı.

Zincirlerle duvara bağlanmış bu adamlar, bir zamanlar sarayın en gözde iki muhafızıydılar. Fakat bir gün akıllarını oynatmışlardı. O zamanlar bu gibi hastalıkların tedavisi imkânsiz olduğundan, kral da bu adamların kimseye bir zarar vermemesi için onları buraya hapsetmişti.

Kendine ait olmayan işlere burnunu sokan küçük Pola buradan nasıl çıkması lâzım geldiğini bir türlü düşünemiyordu. Zira gördüğü manzara karşısında iyice şaşırmıtı. Adamlar hâlâ çılgın çılgın bağırıp duruyorlardı. Allahtan zincirlerle duvara bağlanmışlardı. Yoksa Pola'yı oracıkta öldürmeleri için işten bile değildi.

Pola'cık bir müddet sağa sola koştuktan sonra olduğu yere yığılıverdi. Korkudan bayılıvermişti.

Ertesi sabah olup da kral uyandığı zaman boynundaki anahtarın yerinde yeller estiğini gördüğü zaman hemen kızının odasına gitti. Tabii kızı yoktu. O zaman meseleyi anladı. Yanına muhafızlarını alıp doğruca içinde iki delinin hapis bulunduğu mahzenin kapısına doğru seğirtti. Kapı aralıktı. Hemen muhafızları ile birlikte içeriye gerdi. Deliler hâlâ bağırıyorlar,korkunç çığlıklar atıyorlardı. Zavallı Pola orada hâlâ baygın yatmaktaydı.

Geçirdiği korkunun tesirinden bir türlü kendine gelemeyen Pola aylarca hasta yattı. İyileştiği zaman da bir kimsenin işine burnunu sakmıyacağına, kendisine ait olmıyan işlerle alâkalanmıyacağına, ve nihayet babasının sözünden hiç dışarı çıkmıyacağına yemin etti. Zira bu kötü huyunun cezasını fazlasiyle çekmişti...

Kalın zincirle bağlanmış adam, insana korku verecek şekilde bağırıyordu.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Ömer bir sabah yola çıkmak için hazırlanmış, onlara veda etmek için aşağıya inmişti. Akşam geldiği zaman annesi misafirlerinin arasında gülüp söylediği için görüşememişti. Hizmetçi ile haber yolladı:

— Jale, ben gidiyorum, anneme haber ver.

Hizmetçi odaya girdi ve hemen çıktı:

— Anneniz güle güle gitsin diyor, dedi.

Ömer biraz bekledi. Fakat annesi odadan çıkmadı. İçeriden yine o soğuk kahkahalar geliyordu.

Ömer çok daha üzgün olarak İstanbul'dan ayrılmıştı. Kızılırmak kenarında işçilerle, mühendislerle çalışıyor, mesleğine ait pek de iş olmadığı için sık sık köylere de gidiyordu.

Birgün işçilerden birine sordu:

— Şu karşıda, yamaca doğru ağaçlıklı bir köy görünüyor. Adı ne?

İşçi bir köylü çocuğu idi.

— Oraya Burçak köyü derler beyim, dedi.

— Burçak köyü mü?

— Evet!

Ömer babasının sözünü hatırladı. Ne tesadüftü bu! Belki babası Anadolu'nun bakımsız, çorak bir köyünü düşünerek böyle söylemişti. Belki de başka bir sebep vardı. İşte Ömer, sonbahar ilerleyince mühendislerle beraber bu yüzden İstanbul'a dönmemiş:

— Şu Burçak köyünü bir göreyim, demişti.

— 6 —

Ömer sabahleyin biraz geç uyanmıştı. Hava kapalıydı ama yağmur yoktu. Uzaktan uzağa konuşmalar, ağlamalar duyuyordu. Pencereyi araladı. Başını uzattı. Ahmet'le Emine de oradaydı. İhtiyar bir köylü ile karısı kerpiç duvarın dibine çökmüşlerdi. Kadın katıla katıla ağlıyordu:

— Geçimimiz bu yüzden. Oğlanı everdik, elde avuçta birşey kalmadı. Bu da giderse biz ne yaparız. Bu yetmişlik adam rençberlik yapabilir mi?

Emine bağırıyordu:

— Allahtan bulsun. Yüz lira için koca inek buzağısiyle beraber kapatılır mı? Gözünü toprak doyurasıca Bekir.

Bir başka adam, bir köylü yanaşma, sırtını bir ağaca dayamış bekliyor, başını sallıyordu:

— Mustafa dayı, benim de başımı derde uğratma. Ağa ya paramı versin, ya ineği diyor. Ne ideceksen et.

İhtiyar dili tutulmuş, rengi uçmuştu. Neden sonra:

— Nerede bende para, dedi. Vereceğim, vereceğim ama, koca buzağısiyle inek yüz liraya mı gider? Bu ağa kimsede mal bırakmıyacak mı?

— Ben orasına karışmam dayı. Ağa bekliyor.

Ömer işi anlamıştı. Yola çıktı. İhtiyarın yanına vardı. Cebinden çıkardığı yüz lirayı uzattı:

— Eline para geçerse bana yavaş yavaş ödersin..

İhtiyarın elleri titriyordu. Bu sırada Eminenin gözleri yaşlarla örtülmüştü. Parayı kaptı, koştu yanaşmaya:

— Al, dedi. Götür ağaya. İşte verdiği para. Bir diyeceği kaldı mı? Ömer Bey Mustafa dayıya acıdı, ödünç para verdi. Haydi, durma yürü.

O sabah hayat böyle başlamıştı.

Ömer odasına dönünce Emine arkasından gitmişti. Bu yanık, hırpalanmış kadının gözlerinde yaşlar vardı. Ne yapacağını şaşırmış gibi koşup Ömerin ellerini tutmuş ve öpmüştü.

Ömer içinde bir şeylerin kaynadığını, kalbinin genişlediğini, ruhunda bir feraklık estiğini duydu. Emineden sonra ihtiyar kadın girdi odaya.. Ömer haykırıyordu:

— Canım, bu ufak bir iş.. İnsan bir komşusuna ödünç para vermez mi, neye uzatıyorsunuz?

Sonra Mustafa dayı ona teklif etmişti:

— Bey, ben bu muhtarla uğraşamam. Bu ineği koymaz bende. Sana da borcumu ödeyemem. Bir ayağım çukurda. Sen al bu ineği. Yüz lira verdin, üste ne verirsen ver.

Ömer üzüldü:

— Zeliha teyze çok sevi-

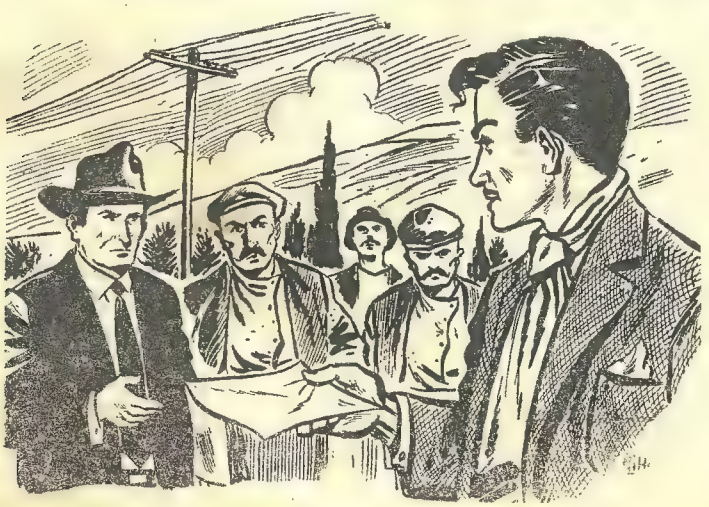

— Memur bey bu tarlayı ben satın alıyorum.

yor bu ineği. İstemem ayrıldığını:

İhtiyar kadın:

— O aç gözlüye gideceğine sende olsun. Buraya yakınım. Gelir görürüm sarı kızımı. Bizde komaz onu. Ama sana dişi geçmez.

İnek buzağısı ile beraber Ömer'e beşyüz liraya maloldu. Birkaç komşunun nezareti altında sarıkız Ahmet'lerin ahırına taşındı. Zeliha teyze onun yüzünü gözünü öptü. Mavi boncuklarını, çulunu arkasından getirdi.

O gün Ömer kahveye çıktığı zaman Bekir ağa gelmişti. Yanındaki ihtiyar köylülere söyleniyor:

— Ben Mustafaya anlatırım dünyanın kaç bucak olduğunu. Bunca iyiliklerimi unuttu. Benden habersiz hayvan satıyor, diyordu.

Ömer bu sözleri duymaz gibi bir başka köylü ile konuşuyordu. Mustafa dayı hemen o gün Sarıkızın yerine bir yaşını geçkin bir inek almıştı. Geri kalan para ile de idare edecek, senesine de genç inek doğuracaktı.

Fakat genç doktor yavaş yavaş Bekir ağaya kızıyordu. Her yerde kendisini çekiştiren bu adam artık sinirlerini bozuyordu.

Ahmedin Kızılırmağa karşı bakan dağ eteğinde yedi dönüm tarlası vardı. Bekir'den korkusundan tarlayı işliyemiyor, onun hayvanlarına otlak olarak bırakıyordu.

Ömer bir iki gece kalmak için kasabaya indi. Bir otelde kalıyordu. Köye dönerken, yola yakın olan Ahmedin tarlasında bir kalabalık gördü. Muhtar köyden gelen bir heyetin arasındaydı. Ahmet de bir köşede sessiz duruyordu.

Ömer yanına yaklaşarak olup biteni sordu. Ahmet:

— Tarlayı alıyor, dedi. On seneden beri kullanılınca bir toprak kullanan adamın olurmuş.

Ömer'in beyni atmıştı.

— Git tapuyu getir, dedi.

Ahmet koşarak gitti. Soluk soluğa geldi. Tapuyu gteirmişti. Ömer hiddetle tapu memuruna doğru gitti. Tapuyu uzattı:

—Memur Bey, dedi. Bu tarlayı ben satın lıyorum. Burası Ahmedin babasından kalan topraktır. Bu zamana kadar Bekir ağaya otlaklık ettiği yeter. Benim söyliyeceğim işte bu kadar.

Ömer tapuyu çekip aldı. Memur Bekir'e haykırdı:

— Hani sen burasını sahipsiz diyordun? dedi.

— Sahipsizdir memur bey. Ben otlak diye kullanıyordum. On seneye yakın burasını ben kullanırım.

— Ya bu tapu nedir?

— O köye gelen o yabancının uydurması.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayvanlar ÂLEMİ

DEVE

Deve insanların işine pek çok yarıyan hayvanlardan biridir. Memleketimizde, çok deve vardır. Bunlarla bir yerden bir yere yük götürülür. Fakat asıl deve çokluk olan Arabistanda, Afrika'da, çöllerde kullanılır. Deveye «Çöl gemisi» de derler. Bu adın takılmasına sebep devenin su içmeden büyük çölleri geçebilmesidir. Bu işi ondan başka hiçbir hayvan yapamaz. Meselâ sırtında yük olan bir at, bir katır kumların içine gömülür, kalır. Çöllerde sık sık esen kuvvetli rüzgâr ve kum fırtınalarında deveden başka bir hayvan olsa boğulur. Deve burun deliklerini tıkayabilir. Bu suretle kum boğazına ve ciğerlerine dolmaz.

Deveye çölde en çok kıymet kazandıran şey, açlığa ve susuzluğa dayanıbilmesidir. Bu hayvanın vücudunun içinde bir takım cepler vardır. Deve fırsat buldukça, ne kadar kabilse o kadar su içer ve bu cepleri su depoları gibi ağzına kadar doldurur. Yola çıktığı zaman bir hafta kadar su içmeden çölde yürür. Su lâzım olduğu zaman vücuduna depo ettiği suları kullanır. İki, üç yüz kilo kadar yük taşır. İyi yol alır. Çıplak çölde, arada sırada rastlanan dikenlerle geçinir.

Devenin sırtında kambur vardır. Buna, hörgüç denir. Hörgüçlüdür. Bunlar saatte 12-14 kilometre kadar koşabilirler. Hiç dinlenmeden 36 saat yol alabilirler. Dünyada bukadar hızla ve bukadar zaman hiç dinlenmeden koşacak başka hayvan yoktur.

Afrika ve Arabistanda yaşayan develer, tek hörgüçlüdür. Daha soğuk yerlerde yaşayan Asya devesinin iki hörgücü vardır. Bu hörgüçler yağ deposudur. Nasıl hayvan su ihtiyacını, önceden doldurduğu ceplerden temin edersse, uzun yolculuklarda da besin ihtiyacını hörgüçlerinden temin ederler. Uzun ve zahmetli bir yolculuğa çıktığı zaman bu hörgüç yavaş yavaş ufalır, hattâ bazan tamamile kaybolur. Çünkü deve bu yağları sonuna kadar harcamış olur.

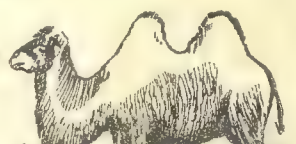

Deve kanaatkâr bir hayvandır. Bir parça fasulye, beş, on hurma veya birkaç avuç arpa ona bütün gün yeter. İhtiyacını otlıyarak, her bulduğunu yutarak temin eder. Fırsat bulursa yularını ve gemini kemirir. Bir eski sepet parçasını, bir hasırı veya gazeteyi tatlı bir yemekmiş gibi yediği olur.

Deveye pek yaklaşmamamalıdır. Gayet sâkin görünmesine rağme, hiç sebep yokken bazan birdenbire kızar, yanındakileri ısırır, tekmeler. Ahmak, akılsız bir hayvandır. Bir iki basit şeyden başka bir şey öğrenemez.

BUNU DUYDUNUZ MU?

PARİS'TE BİR LOKANTA DA SÖYLE BİR İLÂN VARMIŞ:

MEMNUN OLDUNUZ MU? DOSTLARINIZI BİZE GÖNDERİN MEMNUN OLMADINIZ MI? O HALDE DÜŞMANLARINIZI GÖNDERİN.

ALASKA'DA YILAN YOKTUR

YILANLARA GİRİŞ YASAKTIR.

AL BİR DERT DAHA!

HİÇ BİR ŞEY BEKLEMEYEN HİÇ ALDANMAMIŞ..

3000 METRE DERİNLİĞİNDE BİR PETROL KUYUSU AÇMAK İÇİN BAZAN 300 GÜN ÇALIŞILIR. MASRAF 500.000 DOLARI BULUR.

SROKA İSİMLİ BİR ASKER NİŞANLISININ MEKTUPLARININ KISALIĞINDAN ŞİKÂYET EDERMİŞ. BİR GÜN 25.000 KELİMELİK, 12 METRE UZUNLUĞUNDA BİR MEKTUP ALMIŞ VE ANCAK 2 1/2 SAATTE OKUYABİLMİŞ

1886'DA PENSYLVANİE'DEN HAM PETROL TAŞIYAN NAKLİYAT ŞİRKETLERİ HARP SAHASINDAN GEÇMEK ZORUNDAYDILAR. DEMİR YOLLARI SABOTE EDİLİYOR, PETROL VAGONLARI ATEŞLENİYORDU. BİR GÜN 50 VAGONLUK BİR TREN HİÇ İZ BIRAKMADAN ORTADAN KAYBOLDU. GÜNLERCE ARAMADAN SONRA İHTİYAR BİR ÇİFTÇİNİN YARDIMI İLE TRENİ ESKİ BİR MADEN OCAĞINDA BULDULAR. BU TARİHTEN İTİBAREN PETROL TRENLERİ ZIRHLI VE ASKER DOLU BİR VAGONUN REFAKATİNDE SEFER YAPTILAR.

Bize gönderilen belgelerin okul idarelerine tasdik ettirilmesi şarttır. Tasdiksiz belgeler ve mektuplar dercedilmiyecektir.

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda "İftihar Listesine" girenler

Semra ÖZATAÇER ☆ Kartal Ortaokulu, S. 3/B No. 170

Sevil ÇAKAR ☆ Kartal Ortaokulu S. 3/B No. 181

Gönül ÇAKAR ☆ Kartal Ortaokulu S. 2/C No. 626

İlkay ALPTEKİN ☆ Konya Lisesi, Orta S. 2, No. 868

Veysel YEMLİHALOĞLU ☆ Devrek Ortaokulu, S. 1/B,

Fehmi ŞİMŞEK ☆ İst. Mahmutpaşa Ortaokulu, S. 1/C No. 84

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

Tülây KAHRAMAN ☆ Bursa Atatürk ilk okulu, S. 5/A No. 28

Tamer YÖN ☆ İst. Kanlıca ilkkokulu S. 5, No. 138

Ercüment TOPKARA ☆ Şişli, Feriköy ilk okulu, S. 5, No. 485

Emel ERDEM ☆ Ankara Fatih ilkokulu, S. 5/B, No. 1110

Özcan ALTINOK ☆ Usküdar, Balğarbaşı Ilkokulu, 5/A, No. 807

Bedii TAPTIK ☆ Cezayirli Gazi Hasan Pş. ok. S. 5/C. No. 354

EĞLENCE Bilmece BULMACA

A B S L İ

ZEKİ KADIN

Ahmet kardeşine:

— Annem çok zeki!.. dedi.

— Nereden anladın?

— Bakkaldan getirdiğim paranın üstü eksik olursa hemen anlar.

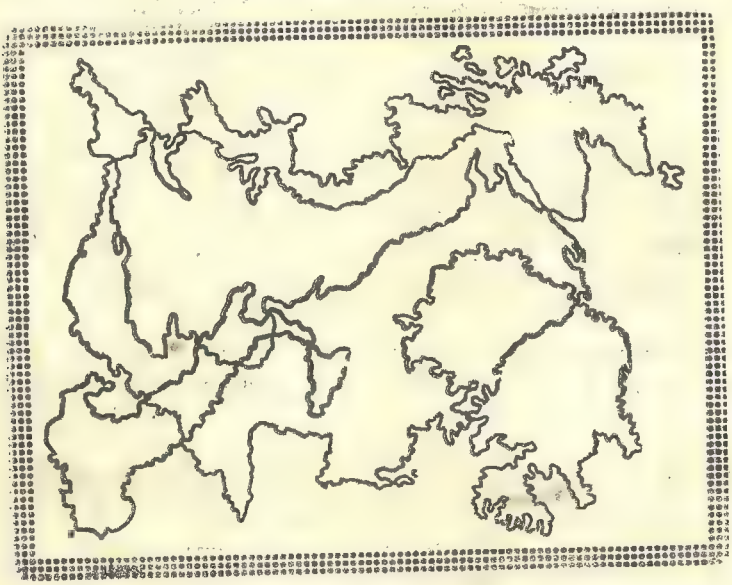

Coğrafyadan kuvvetli olanlar iş başına. İşte çevreleri gösterilmiş dört memleket bunlar, üç ada ve bir yarım adadır. Bunlardan biri dünyanın bir kısmı, diğerleri de Avrupa memleketleridir. Bunları tanıyabilir misiniz? *(Meselenin halli karşı sayfada)*

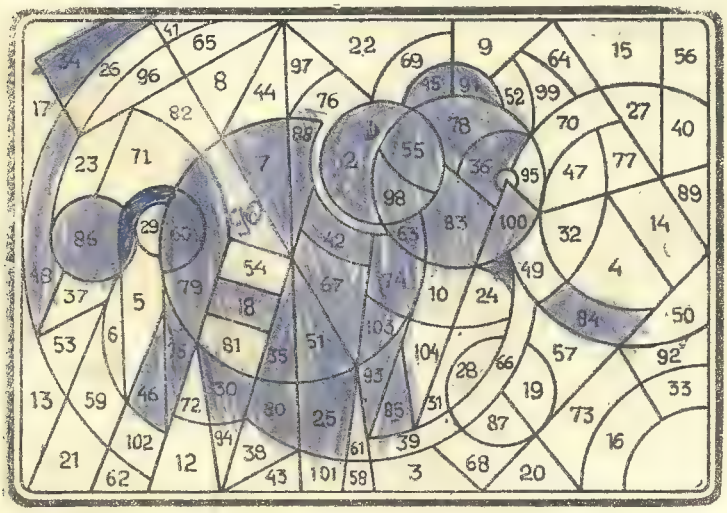

Abstre sanat diye bir şey duydunuz mu? Bu resimde ne göründüğünü keşfetmek kabil. Bunun için de aşağıdaki numaraları bir kalemle karalamak kâfidir. 1, 2, 7, 11, 18, 25, 30, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 48, 51, 55, 60, 63, 67, 74, 75, 78, 79, 86, 83, 84 85 88 80 91 93 85 98, 100, 103. iyi şanslar.

BABA OĞUL AVCI

Sabah erkenden ava çıktılar. Ümit incir ağacında bir Sarıasma kuşu gördü, babasına gösterdi, babası da nişan alıp ateş etti, ama vuramadı, kuş uçup gitti. Ümit:

— İsbabet oldu baba! dedi.

Babası da:

— Haydi oradan! dedi, benimle alay mı ediyorsun, becaksız? Vuramadım işte!

— Yok babacığım, kuşa acıyorum da vuramadığın için «isabet oldu!» dedim.

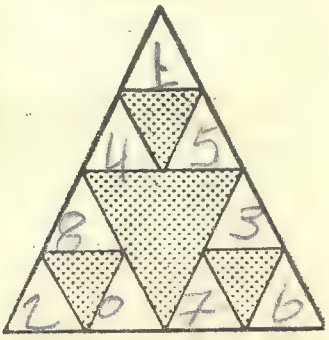

Beyaz üçgenlere 0-8 arasında rakamlar yazarak her kenardaki sayıların toplamını 15 elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

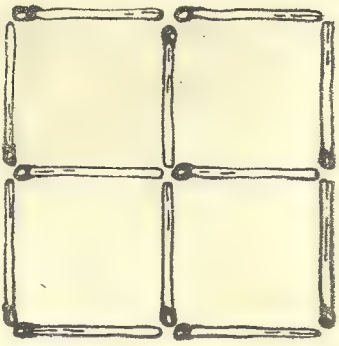

Üç kibriti değiştirerek dört kareyi bozun ve üç kare elde edin.

(Halli karşı sayfada)

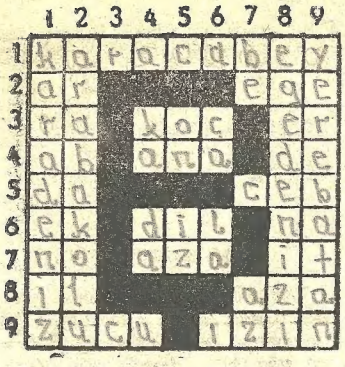

SOLDAN SAĞA:

1 — Merinos koyunu yetiştirdiğimiz yer. 2 — Sanat, bir denizimiz. 3 — Eski Mısırlıların bir Tanrısı, koyunun erkeği, asker. 4 — Tersinden okunursa «baba» nın yarısı, çocuklu kadın, atlara böyle seslenilir. 5 — Tersinden okunursa isim, elbise gözü. 6 — Yama, lisan, tersinden okunursa en kısa zaman. 7 — Avrupa dillerinin bir çağında «hayır» demektir, üye, köpek. 8 — Memleket, üye. 9 — Tersinden okunursa pahalı değil demektir, müsaade.

YUKARADAN AŞAĞI:

1 — Bir denizimiz. 2 — Arka arkaya giden bir sürü araba. 4 — Tersinden okunursa beyaz, tersinden okunursa isim. 5 — Bir sayı, işaret. 6 — Tersinden okunursa tok değil, bir nota. 7 — Bir nida, çok değil. 8 — Bir denizimiz. 9 — İstanbulda Bizanslılardan kalma bir saray mahzeni.

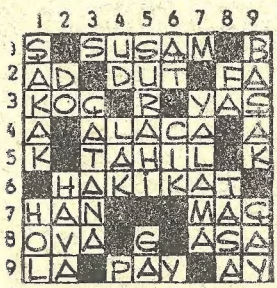

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1. Bay Tekin'dir.
3. Siyah Kuğudur.
3. Panteon Tapınağıdır.

Beraber GÜLELİM

HANGİ BİSİMLER

İki arkadaş şakalaşıyordu. Biri para çantasını kaptı, diğeri yalvararak:

— Allahını seversen ver! İçinde resimlerim var, onları alayım, üst tarafı senin olsun! dedi.

— Oolsun mu?

— Olsun!

Resimleri alması için çantayı uzattı, paraları kendisine bırakacağını zannetti. Diğeri tuttu bütün paraları aldı, boş çantayı arkadaşına verdi.

— Hani yalnız resimlerini alacaktın; geri kalanı benim olacaktı?

Obürü gülerek kâğıt paraların üzerindeki resimleri gösterdi:

— İşte! dedi. Resimler bunlardı!

BOZUK SAAT

Tekin'e saati sordular; o da kolundakine bakamayıp duvar saatine baktı:

— 11, dedi.

Arkadaşları kolundaki saatin bozuk olduğunu anladılar.

— Saatin işlemiyorsa ne diye takıyorsun? dediler.

O da anlattı:

— Saati aldıktan sonra kayışı eskiydi, tuttum güzel bir kayış aldım, aksi gibi bu sefer de saat bozuldu. Ben de kayışı güzel diye kolumdan çıkarmıyorum!

SATILMIŞ

Köylünün biri, pazar yerinde:

— Satılmış! Satılmış! diye bağırıp duruyordu. Önünde hiç bir şey yoktu. Yolculardan biri merak edip sordu:

— Nedir bu satılmış olan kuzum? Hem sattın da ne diye bağırıyorsun?

Köylü cevap verdi:

— Bir şey alıp sattığım yok bayım. Oğlumu çağırıyorum. Adı «Satılmış» tır da!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 64 CİLT: 5
12 Ağustos 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

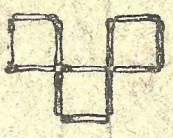

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

KARŞI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

1. Avustralya.
2. İngiltere.
3. İzlanda.
4. İtalya.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

DÜNYANIN EN BÜYÜK KIT'ASI

ASYA

Asya, dünyanın en büyük kıtasıdır. Kuzeyden güneye dünyanın hemen hemen yarısını, doğudan batıya da üçte birini kaplar. Çeşitli madenler, insanların yaşamadığı devirlerden kalan hayvanların artıkları ve tarihî yapılariyle insanların daima alâkasını üzerine çekmiştir.

Asya, çeşit arazi şekline ve iklim çeşidine sahiptir. Dünyanın en yüksek dağları Himalayalar, en yüksek memleketi Tibet, buradadır. Kuzey Sibirya karlarla kaplı, geyik ve kürklü hayvanlar bakımından önemlidir. Rusya'nın orta bölgeleri ormanlar, çayırlarla kaplıdır. Uçsuz bucaksız çöl memleketi Gobi'de Moğollar deriden yaptıkları çadırlar içinde yaşarlar. Güneyde Arabistan'da çöller vardır. Burada palmiye ve tropikal bitkiler yetişir.

Asya'da yaşıyan insanlar çeşitli ırklara dahildirler. Nüfusun çoğunluğunu siyah derili insanlar teşkil eder. Araplar, Türkler ve Hindliler esmerdirler. Japon ve Çin ırkları da sarı renkli, çekik gözlüdürler. Kuzey-batının Moğol halkı, Amerikan kızılderilileriyle akrabadırlar.

Asya'nın batı ucunda, Türkiye, Kıbrıs adası, Suriye, Lübnan, Urdün, Irak, İran, Arabistan ve İsrail bulunmaktadır. Bu bölgeye Küçük Asya veya Yakın-Doğu adı da verilmektedir. Halıları, işlemeli mücevherleri, zeytin yağı, baharatı, kokuları ve incir-üzümleriyle meşhurdur.

Asya'nın uzun, renkli ve Avrupanınkinden daha eski bir tarihi vardır. Avrupalılar, Milâttan Önce 334 yılında Büyük İskender, büyük seferini yapıncaya kadar Asya'yı rahatsız etmediler. Romalılar 200 yıl kadar sonra geldiler. Yedinci asırda da Araplar tarafından fethedildi. 14 üncü asırda orta Asya'dan gelen Türkler, Küçük Asya'ya hâkim oldular. Burada bir Osmanlı İmparatorluğu kurdular. Yunanistan'ı ve Avrupa'nın güney kısımlarını ele geçirdiler. Birinci Dünya Savaşına kadar devam eden bu geniş ve kuvvetli devleten, harpten sonra Küçük Asya'daki Türkiye Cumhuriyeti kaldı. Mustafa Kemal Atatürk'ün idaresi altında okuma, yazma, endüstri ve aritmetikte değişiklikler yapıldı. Din ve devlet ayrıldı. Kadınlara tahsil edebilmek ve oy kullanmak hakkı tanındı. Böylece Türkiye modern ve batılı bir devlet olmak yoluna girdi.

Hindistan, Rusya dışarı çıkarılacak olursa, Avrupa büyüklüğünde bir memlekettir. Dünya nüfusunun altıda biri burada yaşar. 200 den fazla lisana sahiptirler. Çeşitli dinleri vardır. Hindistan'da en önemli ürün pirinçtir. Ziraata çok önem evrilir.

Burma, Siyam ve Hindi-Çin'in Hindistan'a benzeyen pek çok tarafları vardır. Bütün bu memleketlerde insanlar, hiç eşyası olmayan basit evlerde oturur, çok az yiyecek yerler ve okula gitme şansları pek azdır. İngiltere, Hindistan'ı 100 yıldan fazla idaresi altında bulundurdu. Son yıllarda Gandi ve Nehru gibi liderlerin çalışmalariyle Hindistan hürriyetine kavuştu. 1947 de İngiltere çekildi.

Asya'nın diğer bir büyük memleketi Çin'dir. Burada dünya nüfusunun beşte birinden fazlası yaşamaktadır. Binlerce yıl önce, Mısırlılar piramidleri inşa eder, Avrupalılar bir vahşi hayatı sürerlerken, Çinliler şehirlerde yaşayan, tüccar ve çiftçi insanlardı. Yolları, tekerlekli arabaları, gemileri ve faydalı âletleri vardı. Yazı yazmasını biliyorlardı. İpek kumaşlar dokuyorlar, porselen eşya yapıyorlardı. Mesut, neşeli ve rahat bir hayat yaşıyorlardı. 2.000 yıldan daha fazla bir zaman önce Çin seddini yaptılar. İstilâdan korunmak için inşa edilen bu duvar 1.400 mil uzunluğundadır. Bu duvarın dışında olanlar Çinlileri hiç alâkadar etmezdi. Fakat bu duvarların arkasında 12'nci asırda Cengiz Han adlı bir çocuk yetişti. Anadolu, İran, Suriye, Polonya, Macaristan ve oğlu Kubilay Han zamanında da Çin, Moğolların idaresi altına girdi.

Marko Polo'nun Asya'ya yaptığı seyahatten sonra Avrupalılar doğuya akın etmeğe başladılar. Çin'e gittiler.

Çin'in açıklarında diğer bir Asya memleketi de Japonyadır. Birçok bakımlardan iki memleket birbirine benzerler. İkisi de sarı ırka mensupturlar. Hemen hemen aynı yazıyı kullanırlar. Bu iki memleket batıya evlâtlarını göndererek tahsil ettirdiler ve kısa zamanda büyük ilerlemeler kaydettiler. Japonların İkinci Dünya Savaşında büyük zararlar gördülerse de yeni ve parlak bir istikbale doğru ilerlemektedirler.

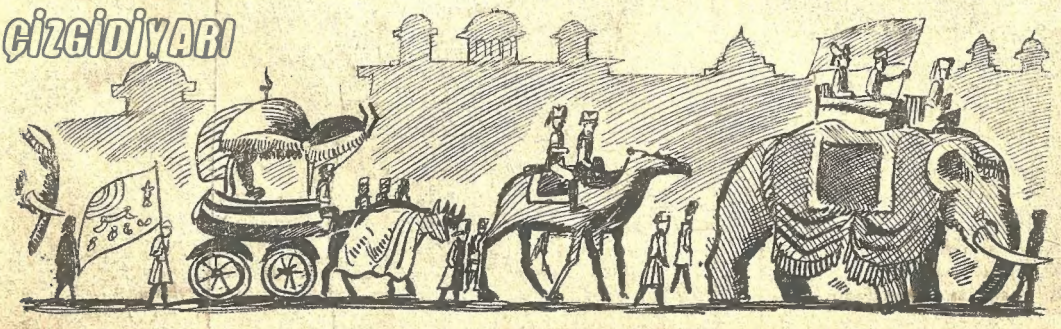

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Hava Gemileri